

Herr Katt och jag I (kortnovell)

Herr Katt och jag möttes på torget. Jag vet inte säkert hur han hade kommit dit, hade sällan sett honom så långt hemifrån, men jag antog att det var julhandeln som lockade. Jag föreslog honom att vi kunde ha sällskap upp till Snäckebacken, sedan fick han klara sig på egen hand. Jag beskrev vägen i enkla ordalag.

- Menar du att vi ska ses i bostaden? Varför sa du inte det omedelbart? frågade Herr Katt. Den svarta pälsen glänste i solskenet. Jo, det menade jag ju. Jag märkte att folk på torget började le överseende åt vårt samtal och försökte förklara för Herr Katt att de flesta människor inte trodde att djur kunde tala vårt språk.

- Kan du klargöra begreppen lite närmare kanske, vad menar du med "människa" och vad menar du med "djur"? undrade Herr Katt. Håren i pälsen reste sig en smula, dock inte oroväckande mycket. Jag gav exempel på djur och människor i vår gemensamma bekantskapskrets, försökte vara så pedagogisk och samtidigt så demokratisk jag kunde.

- Men Johan är väl i alla fall ett djur? frågade Herr Katt med en något irriterad rynka mellan ögonbrynen. Jag förklarade att Johan visserligen var en något speciell människa, lite ömtåligare än andra och lite svagpresterande, men i högsta grad en människa. Herr Katt skakade skeptiskt på morrhåren. Jag funderade en kort stund och beslöt satsa på ett säkert kort.

- Vilket tror du jag är då, människa eller djur? frågade jag Herr Katt.

- Djur förstås, sa Herr Katt utan att höja på ögonbrynen, nickade farväl och försvann i folkvimlet.

Nästa dag skulle hela familjen gå på kafé för att skapa cateringkontakter inför bröllopsförberedelserna. Herr Katt fick givetvis följa med i bilen, han var ju en del av familjen. Kafét låg på andra våningen och jag förklarade artigt för Herr Katt att det inte var kutym att springa i trappan och att han borde hålla sig till vårt sällskap. Mormor och Bertil skrattade gott.

- Du pratar alltid med katten, du tror visst att han är en människa!

När vi närmade oss entrén blev vi allesammans överraskade. Kafét hade uppenbarligen bytt profil från avslappnat och folkligt till dyrt och profilerat. Skyltportalen över dörren i exklusivt brunt och guld talade sitt tydliga språk. Eftersom vi avtalat tid med krögaren klev vi ändå uppför trappan med ett fast grepp kring plånboken. Plastskynken och målarfärg kantade vår väg. Renoveringen var uppenbarligen i full gång. Vi klev rakt in i köksstöket, byggmaterial och smetiga degtråg i en salig blandning.

Våra farhågor om att bli ruinerade kom på skam, tvärtom fick vi genast ett erbjudande att köpa överblivna kakor till ett billigt pris. Allt verkade ordna sig till det bästa. I ögonvrån såg jag en svart skugga slicka degträgen och sedan smita ut genom dörren. Kattjävlar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nanna X med Poeter.se id #27346 innehar upphovsrätten